Lietas Nr. 11170025115
Lietas arhīva Nr. K14-0121-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Gulbenē 2015.gada 24.jūlijā

Gulbenes rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese G.Širaka
ar sekretāri A.Avotiņu
piedaloties prokuroram A.Circenam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē neatliekamības kārtībā krimināllietu /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas.

Pārbaudot lietas materiālus, tiesa

konstatēja:

apsūdzētais /pers. D/ vadīja transportlīdzekli, atrazdamies alkohola ietekmē bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) šādos apstākļos: 2015.gada 18.jūlijā bez attiecīgām tiesībām vadīt transportlīdzekli, kuras nav bijušas iegūtas normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā, pirms tam būdams lietojis alkoholiskus dzērienus, tādējādi apzinoties, ka viņš atrodas alkohola reibumā un viņam nav normatīvajos aktos noteiktā kārtībā iegūtu transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, nolēma vadīt viņa rīcībā esošo transportlīdzekli un savu nodomu īstenojot, pēc plkst.17.00, atrodoties alkoholisku dzērienu ietekmē ar alkohola daudzumu organismā ne mazāk kā 1.53 promiles, tādējādi pārkāpjot LR MK 29.06.2004. noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 39.1.punkta prasības, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, kuras arī nebija iegūtas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, tādējādi pārkāpjot
LR MK 29.06.2004. noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 39.4.punkta prasības, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, vadīja viņa rīcībā nonākušo automašīnu "Opel Astra Caravan"ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ pa autoceļu Ozoli –Liezēre – Tirza – Stāķi virzienā uz Liezēri, līdz plkst.17.12 viņa noziedzīgo rīcību minētā ceļa 35 kilometrā Gulbenes novada Tirzas pagasta teritorijā apturēja policijas darbinieki.

Ar šādām darbībām apsūdzētais /pers. D/ izdarīja transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) un ja vadītājs atrodas alkohola ietekmē, t.i., mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētajā nodarījumā atzīst pilnīgi un uztur lūgumu par lietas izskatīšanu bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, pret ko neiebilst arī prokurors.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu, tiesa pieņem lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais savu vainu atzīst pilnībā, kā arī, pārbaudot lietas materiālus, tiesai nerodas šaubas par apsūdzētā vainu noziedzīgā nodarījuma pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas izdarīšanā.

Apsūdzētajam saprotamas šādā kārtībā iztiesātas lietas juridiskās sekas un sprieduma pārsūdzēšanas pamati.

Tiesa atzīst, ka bez savas vainas pilnīgas atzīšanas, apsūdzētā /pers. D/ vaina inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pilnībā pierādīta ar visiem krimināllietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

/pers. D/, vadot transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav tikušas iegūtas, atrodoties alkohola ietekmē, ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, nosakot soda veidu, ņem vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, bet soda mēru - atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētais pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ir izdarījis mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, ir savas vainas vaļsirdīga atzīšana un nožēlošana, bet tiesa atbildību pastiprinošus apstākļus, saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, nekonstatē.

Novērtējot apsūdzētā personību, pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka iepriekš apsūdzētais pie kriminālatbildības nav saukts (lietas 27.lapa); lietā nav ziņu, ka viņš būtu sodīts administratīvi pēdējā gada laikā (lietas 28.lapa).

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Ņemot vērā to, ka krimināllietā ir viens atbildību mīkstinošs apstāklis - apsūdzētā vaļsirdīgā atzīšanās un nožēlošana, bet nav atbildību pastiprinošu apstākļu, ņemot vērā arī to, ka apsūdzētais ir neprecējies, apgādājamo personu viņam nav (lietas 25.,26.lapa), algotu darbu nestrādā, uzklausot apsūdzības uzturētāja viedokli par nosakāmo sodu, paša apsūdzētā paskaidrojumus, tiesa atzīst par iespējamu apsūdzētajam nepiemērot reālas brīvības atņemšanas sodu, bet sodu noteikt piespiedu darbu veidā, kam piekrīt pats apsūdzētais. Tiesa atzīst, ka piemērojot šādu sodu, ir sasniedzams Krimināllikuma 35.pantā minētais soda mērķis, jo apsūdzētajam ir jādod iespēja dzīvot sabiedrībā un strādāt.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Apsūdzētais nav automašīnas juridiskais īpašnieks, tāpēc nav pamata piemērot mantas konfiskāciju.

Pamatojoties uz teikto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511.,512., 520., 527.,528.,529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā mazāk smaga nozieguma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Drošības līdzekli līdz sprieduma stāšanās spēkā nenoteikt.

Spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā 10 dienu laikā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Gulbenes rajona tiesā no sprieduma pieejamības dienas 2015.gada 24.jūlija.

Tiesnese G.Širaka